

اخبار
رجوع مهران مدیری به نقطه صفر بازگشت به تلویزیون مصالح‌های از سر اجبار؟
 مهران مدیری، چهره‌ای که زمانی نماد طنز جسور و نوآوری در تلویزیون ایران بود، حالا با سریال «شیش‌ماهه» به رسانه‌ای بازگشته که روزگاری آن را ترک کرده بود. اما این بازگشت نه نشانه‌ای از احیای محبوبیت اوست و نه دستاوردی هنری چشمگیر؛ بلکه بازتابی است از یک مسیر پرزوسان، سردرگم و پر از مصاحله که بیش از هر چیز، یادآور بازگشت به نقطه صفر است.
به گزارش خبرنگاران، بازگشت مهران مدیری به قاب تلویزیون با سریال «شیش‌ماهه»، در شرایطی اتفاق افتاده که نه تنها نشان از بازگشت شکوهمند یک چهره محبوب ندارد، بلکه بیش از هر چیز نمادی از آشفتگی حرفه‌ای و نوعی مصاحله ناگزیر میان او و رسانه ملی است. مدیری که زمانی به‌عنوان پیش‌قراول طنز انتقادی در ایران شناخته می‌شد، اکنون در موقعیتی ایستاده که نه از اعتبار گذشته‌اش چیزی باقی مانده و نه از تأثیرگذاری سابقش خبری هست. از قله تا سراسیمگی نقطه چرخش این سیر نزولی را باید در سال ۱۴۰۱ جست‌وجو کرد؛ سالی که مدیری با انتشار کلیپی حمایتی از اعتراضات، از نقش صرفاً هنری فاصله گرفت و وارد عرصه کنشگری شد. اما این حضور دیری نپایید. عقبت‌بنینی سریع و ویدئوی عذرخواهی، تصویری متزلزل از او به نمایش گذاشت؛ هنرمندی که نه در موضع‌گیری شجاعت کافی دارد، نه در عقب‌نشینی صداقت لازم. این بحران هویت، تنها به حوزه سیاست و اجتماع محدود نماند. در همان سال‌ها، اختلافات مالی و حقوقی با صداوسیما بر سر برنامه «دورهمی»، شکایت سازمان از مدیری، و سکوت مبهم او در قبال این حواشی، همه نشانه‌ای عدم شفافیت بودند. مدیریی که زمانی با هوش رسانه‌ای‌اش، تصویر یک کارگردان مستقل و حرفه‌ار را ارائه می‌داد، حالا با واکنش‌هایی کلیشه‌ای و گاه منفعل، بیشتر از یک چهره فرهنگی، شبیه به بازیگر شده که صرفاً در پی حفظ جایگاه خود است. تجربه‌های ناموفق و جست‌وجوی هویت پس از ترک تلویزیون، مدیری تلاش کرد با حضور در پروژه‌هایی مانند رانیت‌شو «اسکار» و سریال «قهوه پدری»، در فضای نمایش خانگی خود را بازتعریف کند. اما این تلاش‌ها نیز نتیجه‌بخش نبودند. نه فیلمنامه‌ها قوی بودند و نه اجراها متقاعدکننده. آثار یادشده عملاً نتوانستند جایگاه از دست‌رفته مدیری را بازسازی کنند. این شکست‌ها بیش از آنکه به ضعف کلی پروژه‌ها برگردد، بازتاب سردرگمی مدیری در انتخاب مسیر حرفه‌ای‌اش بود. بازگشت به تلویزیون؛ مصالح‌های از سر اجبار در چنین شرایطی، بازگشت مدیری به تلویزیون نه به‌عنوان فتح قله‌ای تازه، بلکه به‌مثابه بازگشت به نقطه آغازین قابل تفسیر است. رسانه‌ای که خود با ریزش مخاطب و بحران مرچیت رسانه‌ای روبروست، نیازمند چهره‌هایی آشنا برای ترمیم وجهه است، و مدیری نیز پس از تجربه‌های ناموفق بیرون از تلویزیون، بار دیگر به همان جایی بازگشته که سال‌ها خود را از آن جدا کرده بود. این همکاری بیشتر از آنکه حاصل اراده‌ای خلاقانه باشد، نشانه‌ای از اضطرار و نیاز متقابل است. نوعی سازش برای بقا که نه چشم‌اندازی هنری دارد و نه می‌تواند جایگاه مدیری را بازبانی کند. از شوخ‌طبعی انتقادی تا سایه‌ای از گذشته آنچه امروز بیش از هر چیز فقدانش احساس می‌شود، همان روح جسور و منتقدانه‌ای است که مدیری را در دهه‌های گذشته به چهره‌ای بی‌بدیل بدل کرده بود. طنز هوشمند، نگاه انتقادی، و فاصله‌گیری از کلیشه‌ها، همه از ویژگی‌هایی بودند که او را در ذهن مخاطبان ماندگار می‌کردند. اما امروز، مدیری بیشتر به نسخه‌ای تکراری و کم‌رقم از گذشته‌اش شبیه است؛ چهره‌ای که همچنان مشهور است، اما نه به خاطر عملکرد فعلی، بلکه به‌خاطر نامی که در گذشته ساخته است.
تلخ اما واقعی بازگشت مهران مدیری به تلویزیون، آن‌گونه که انتظار می‌رفت، نه پیام‌آور تغییر بود و نه نشانه‌ای از تجدید حیات یک هنرمند. این بازگشت، بازگشتی به نقطه صفر است؛ جایی که گذشته‌ای پراقتضار به خاطره‌های دور تبدیل شده و آینده‌ای روشن در افق دیده نمی‌شود. اگر مدیری بخواهد جایگاه فرهنگی خود را بازسازی کند، بیش از هر چیز نیازمند بازنگری در هویت حرفه‌ای، شفافیت در موضع‌گیری‌ها، و صداقت در انتخاب مسیر است. در غیر این صورت، تکرار صرف نامش، تنها یادآور یک چهره فراموش‌شده خواهد بود.

به گزارش ایسنا، جاستین بiber، خواننده پاپ، به‌تازگی هفتمین آلبوم رسمی خود را پس از چهار سال با عنوان Swag منتشر کرده است. انتشار این آلبوم در حالی صورت گرفت که رفتارهای اخیر او در فضای مجازی عجیب‌تر از همیشه به نظر می‌رسید. البته نباید فراموش کرد که بiber از همان ابتدای فعالیت حرفه‌ای‌اش با رفتارهای غیرعادی و پرحاشیه شناخته شده بود. با این حال، او تا امروز توانسته بود با این سبک رفتاری، همواره در صدر توجهات و شهرت باقی بماند؛ حتی با وجود آن که در سال‌های اخیر نه تنها کنسرت خاصی برگزار نکرده است، بلکه اعلام کرده بود برای مدتی قصد دارد از موسیقی فاصله بگیرد و استراحت کند.

با این حال، در ماه‌های اخیر رفتارهای عجیب او در فضای مجازی موجب نگرانی طرفدارانش شد. بiber با انتشار تصاویر و ویدئوهای نامتعارف، از جمله مصرف مواد مخدر، رفتارهای غیرمعقول، و حتی با بازنشر دادن ویدیوهایی که در آن‌ها مورد تمسخر قرار گرفته بود، مدام در مرکز توجه قرار داشت.

این روند باعث شد بسیاری از تولیدکنندگان محتوا و طرفدارانش درباره وضعیت جسمی، روانی و زندگی شخصی او گمانه‌زنی کنند. در حقیقت، هر بار موضوع جدیدی در فضای مجازی درباره بiber مطرح می‌شد؛ از رابطه با همسرش هیلی بiber گرفته تا حواشی رابطه گذشته او با سلنا گومز (خواننده و بازیگر).

در عین حال، بسیاری از افراد از ماه‌ها قبل حدس می‌زدند که آلبوم جدیدی در راه است؛ زیرا اگر کمی به نحوه فعالیت‌های او و همسرش در فضای مجازی دقت می‌کردیم، نشانه‌هایی از این اتفاق را می‌دیدیم؛ از جمله انتشار عکس‌هایی از استودیو و محتوای رمزآلودی که همه‌چیز را به یک بازگشت هنری ربط می‌داد. واقعیت این است که جذابیت زندگی سلبریتی‌ها و حاشیه‌های آنان باعث می‌شود بسیاری از این افراد با راه انداختن چنین بازی‌هایی در فضای مجازی، تا مدتی توجه‌ها را به‌سوی خود جلب کرده و از این طریق آلبوم‌های خود را در مقیاسی بزرگ به فروش برسانند. همچنین بدین وسیله می‌توانند با افزایش استریم آثارشان، در صدر چارت‌های موسیقی جهان قرار بگیرند، جایزی مانند گرمی را از آن خود کرده و ثروتهای کنسرت چندصد میلیون‌دلاری برگزار کنند.

درحقیقت، تمامی اینها نوعی بازی رسانه‌ای برای جلب توجه و کسب درآمد بیشتر است. در مورد جاستین بiber نیز برخی معتقد هستند که او به دلیل سبک زندگی پرخرج، جدایی از اسکوتر براون (تهیه‌کننده سابق) و لغو تور کنسرت به علت بیماری، با مشکلات مالی متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کرد. بنابراین، انتشار آلبوم جدید می‌تواند تلاشی برای عبور از بحران مالی و بازگشت به

برای بقا دست به دامن حاشیه می‌شوند

از جاستین بiber تا تتلو

انتشار آلبوم جدید جاستین بiber در حالی خیرساز شده که ماه‌هاست رفتارهای عجیب و حاشیه‌ساز این خواننده در فضای مجازی ذهن مخاطبان را درگیر کرده؛ اتفاقی که نشان می‌دهد در دنیای سلبریتی‌ها، جنجال گاهی نه‌تنها نشانه بحران نیست، بلکه گاهی استراتژی برای بقا در دنیای ثروت و شهرت است.

تتلو، خواننده ایرانی، که به دلیل رفتارهای جنجالی و حاشیه‌ساز، به یکی از چهره‌های بحث‌برانگیز در فضای مجازی ایران تبدیل شده است.

روژه‌ای اوج باشد. البته تلاش‌های بiber به نتیجه رسید. تا حدی که آلبوم او در نخستین روز انتشار نزدیک به ۷۵ میلیون استریم در چارت جهانی اسپاتیفای دنت یافت و حتی رکورد آلبوم قبلی او (justice) را شکست و به بزرگترین دیبوی او از آغاز فعالیتش بدل گشت.

البته این نوع رفتار صرفاً به فردی مانند بiber یا فلیته مانند هالیوود محدود نمی‌شود. جوجو سیوا، خواننده زن آمریکایی که بیشتر با تأکید بر هویت همجنسگرایانه‌اش شناخته می‌شود، به‌تازگی در اقدامی عجیب خبر بارداری‌اش را منتشر و پس از جلب توجه، آن را تکذیب کرد؛ اقدامی که بسیاری آن را تلاشی برای بازگشت به مرکز توجهات تلقی کردند.

نمونه ایرانی چنین رفتارهایی را در تتلو، خواننده پرحاشیه دیده‌ایم که از آغاز فعالیت با رفتارهای نامتعارف شناخته شده است. از حمایت مقطعی از شخصیت‌های سیاسی گرفته تا انتشار لایوهای جنجالی، مصرف مواد مخدر، توهین به هم‌صنفان، طرفداران و حتی خانواده‌اش، حواشی عاطفی، صحبت از افسردگی و ...، تتلو تلاش کرده همواره

این فشارها به خودکشی چهره‌های مشهور منجر شده است؛ چهره‌هایی مانند کیم سه رون. در واقع، مردم این کشور معتقدند سلبریتی‌ها به‌واسطه حمایت مردم به جایگاهی از شهرت و ثروت رسیده‌اند که بسیاری فقط در رؤیای آن هستند و به همین دلیل، کوچک‌ترین اشتباه را هم نمی‌بخشند.

مرز بین عشق و نفرت نسبت به سلبریتی‌ها بسیار باریک است و این افراد خوب می‌دانند که نمی‌توانند همیشه با ایجاد حاشیه به موفقیت برسند. گاهی تکرار رفتارهای اشتباه، موجب شکل‌گیری خشم عمومی در سطح جهانی می‌شود که می‌تواند به تهدید به مرگ، دریافت هدایای ترسناک، فشار روانی شدید یا حتی تشویق به خودکشی منجر شود.

نابید فراموش کرد که این افراد نیز انسان هستند و هر توهین یا نظر منفی، باری روانی برایشان به همراه دارد. تهیه‌کنندگان نیز اکثرا به دنبال منافع مالی‌اند و اگر خود هنرمند مراقب نباشد، ممکن است به سرنوشتی مانند بریتنی اسپیرز دچار شود و پایان خود را رقم برند.

گلاب آدینه بعد از ۷ سال دوری، دوباره بازی می‌کند

نمایش «شیرهای خان بابا سلطنه» به‌نویسندگی و کارگردانی افشین هاشمی روی صحنه بود و در سال‌های گذشته نمایش‌های «بانوئو محبوب من»، «برده‌خانه» و «جشنواره القبا» را به عنوان کارگردان اجرا کرد. دیگر اعضای گروه اجرایی این نمایش و جزییات دیگر این اثر به زودی منتشر می‌شود.
گفتنی است سهند خیرآبادی پیش‌تر نمایش «این دنیا به کنسرت ریکی مارتین به من بدهکاره» را با بازی الیکا عبدالرزاقی و امیر مهدی ژوله روی صحنه برده بود.

ایران در فهرست ۲۰مقصد برتر گردشگری جهان قرار گرفت

ارتباطی ایران با گردشگران جهان تصریح کرد: این سایت باید فراتر از یک سامانه اطلاع‌رسانی، به پایگاهی جامع برای دیپلماسی عمومی، بازاریابی مقصد، مدیریت ادراک و ساخت برند ملی گردشگری تبدیل شود.

معاون گردشگری، فعالیت‌های پیش‌رو در این پلتفرم را چنین برشمرد: باطراحی ساختار و محتوای تارنما مبتنی بر تحلیل ذائقه و رفتار گردشگران هدف، طراحی راهنمای سفر هوشمند و تعاملی، بهره‌گیری از ظرفیت شبکه‌های اجتماعی برای خلق روایت‌های بومی از سفر به ایران، تعریف شاخص‌های ارزیابی اثربخشی، و نیز تأمین محتوای چندرسانه‌ای با مشارکت نخبگان، فعالان محلی و متخصصان بازاریابی‌بین‌الملل.

محسنی‌بندیپ افزود: این جایگاه نه‌تنها نشانه‌ای از ظرفیت‌های بالفعل گردشگری ایران، بلکه گواهی بر سیاست‌گذاری هوشمندانه، هم‌افزایی بخش خصوصی، توسعه زیرساخت‌ها و به‌کارگیری روایت صحیح از چهره واقعی ایران در جهان است. اکنون بیش از هر زمان دیگری نیازمند استمرار و تعمیق مسیر بازاریابی بین‌المللی هستیم،

این موفقیت نشانه‌ای از بلوغ سیاست‌گذاری‌ها، تاب‌آوری صنعت گردشگری و گشودن پنجره‌ای تازه به دیپلماسی عمومی از مسیر تارنمای رسمی «ویزیت‌ایران» است.

وی با تأکید بر نقش تارنمای رسمی «ویزیت‌ایران» به‌عنوان دروازه

تارنمای بین‌المللی «ویزیت‌ایران» که عصر روز دوشنبه ۲۴ تیر با حضور مدیران ارشد دولتی، نمایندگان بخش خصوصی و فعالان رسانه‌ای در سالن خلیج‌فارس معاونت گردشگری برگزار شد، با اشاره

به تحلیل‌های مستند منتشرشده از سوی سازمان جهانی گردشگری ملل متحد (UN Tourism) اظهار کرد: بر اساس گزارش تازه سازمان جهانی گردشگری ملل متحد ایران در فهرست ۲۰ مقصد برتر جهان قرار گرفت.

وی افزود: این آمار مربوط به بازه دی، بهمن و اسفند ۱۴۰۳ است؛ مقطعی که ایران پیش از وقوع جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، بهترین عملکرد منطقه‌ای را در جذب گردشگر بین‌المللی تجربه کرد و به الگویی از ثبات، جذابیت و تنوع مقصد تبدیل شد.

محسنی‌بندیپ افزود: این جایگاه نه‌تنها نشانه‌ای از ظرفیت‌های بالفعل گردشگری ایران، بلکه گواهی بر سیاست‌گذاری هوشمندانه، هم‌افزایی بخش خصوصی، توسعه زیرساخت‌ها و به‌کارگیری روایت صحیح از چهره واقعی ایران در جهان است. اکنون بیش از هر زمان دیگری نیازمند استمرار و تعمیق مسیر بازاریابی بین‌المللی هستیم،

این موفقیت نشانه‌ای از بلوغ سیاست‌گذاری‌ها، تاب‌آوری صنعت گردشگری و گشودن پنجره‌ای تازه به دیپلماسی عمومی از مسیر تارنمای رسمی «ویزیت‌ایران» است.

وی با تأکید بر نقش تارنمای رسمی «ویزیت‌ایران» به‌عنوان دروازه

فرهنگ و هنر

خبر
از «برجام» تا حمله نظامی به تاسیسات هسته‌ای تنش ترامپ و سی‌ان‌ان بر سر ایران
 روایت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، با رسانه‌ها از همان آغاز ریاست‌جمهوری‌اش در دور اول (۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱) با تنش همراه بود. وی مجموعه‌ای از تصمیمات غیرمنطقی و تند را در قبال ایران اتخاذ کرده که شامل خروج یک‌جانبه از توافق هسته‌ای (برجام)، ترور سردار شهید سلیمانی بود و در دور دوم نیز تاکنون حمله به تاسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را می‌توان از جمله این تصمیم‌ها برشمرد. این اقدامات در رسانه‌های آمریکا بازتاب گسترده‌ای یافت.حتی رسانه‌هایی مانند ان بی‌آر NBC و ان‌بی‌سی NPR و در مقاطعی حتی فاکس‌نیوز که معمولاً به‌عنوان رسانه طرفدار جمهوری‌خواهان شناخته می‌شوند، در برابر این تصمیمات هشدار دادند و آن‌ها را در تضاد با منافع ملی آمریکا ارزیابی کردند.
در این میان، شبکه سی‌ان‌ان که همواره از سوی ترامپ به عنوان «رسانه دروغ‌پرداز» هدف قرار گرفته، یکی از اصلی‌ترین صداهای مخالف او است. این شبکه بارها اعتبار ادعاهای کاخ سفید را در موضوعاتی؛ چون حمله نظامی آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران و پیامدهای ترور سردار سلیمانی به چالش کشیده است. محوراهی تنش ترامپ و CNN بر سر ایران موقع سی ان ان حمایت از ایران نیست، بلکه تمرکز این رسانه بر افشای تصمیم‌های بدون پشتوانه حقوقی و غیراخلاقی در دولت ترامپ است. به‌همین دلیل، نقدهایی که سی ان ان مطرح می‌کند گاهی با منافع ایران هم‌پوشانی دارد؛ به‌ویژه در جایی که از تشدید بی‌دلیل تنش‌ها، تحریم‌های بی‌اثر یا عملیات‌های نظامی بی‌نتیجه صحبت می‌کند. روایت دونالد ترامپ و شبکه سی ان ان درباره سیاست‌های آمریکا در قبال ایران پرتنش و پر از اختلاف بود. یکی از مهم‌ترین موارد این اختلافات مربوط به خروج یک‌جانبه ترامپ از «برجام» بود. ترامپ این توافق هسته‌ای را کامل رد کرد (ازبپهشت ۱۳۹۷) و آن را قراردادی نامطلوب و فاقد این تصمیم می‌تواند باعث افزایش تنش‌ها و به ضرر منافع آمریکا دانست. اما سی ان ان با تحلیل‌های دقیق و گزارش‌های مستند، هشدار داد این تصمیم می‌تواند برای اقتصاد ایران، بی‌ثباتی در منطقه شود و به جای تضمین امنیت، خطر درگیری‌های گسترده را افزایش دهد. دیگر موضوع مورد اختلاف ترور سردار شهید سلیمانی بود. ترامپ این عملیات را اقدامی ضروری برای دفاع از منافع آمریکا معرفی کرد، اما سی ان ان آن را عملیاتی پرخطر و بدون پشتوانه حقوقی ارزیابی کرد که می‌تواند منطقه را به آتش جنگ بکشد و امنیت جهانی را تهدید کند. این نقدها نشان داد حتی رسانه‌های آمریکایی به سیاست‌های تند و پریریسک ترامپ شک دارند. در جریان جنگ ۱۲ روزه ترامپ بارها مدعی شد حملات نظامی آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران کاملاً موفق بوده و آسیب گسترده‌ای وارد شده است. اما سی ان ان با استناد به گزارش‌های رسمی و میدانی، این ادعاها را زیر سوال برد و نشان داد که تأسیسات آسیب جدی ندیده‌اند. ترامپ با رویکرد عامه‌پسندانه‌اش توانست بر بخش مهمی از افکار عمومی داخلی آمریکا، به‌ویژه طبقات سفیدپوست طبقه متوسط و راست‌گرای مذهبی، تأثیر بگذارد. ادبیات صریح، نگاه ضدرسانه‌ای و سیاست‌های افراطی، بخشی از جامعه را با او همراه کرد. در مقابل سی ان ان و دیگر رسانه‌های جریان اصلی، توانستند در سطح نخبگان، دانشگاه‌ها، اتحادیه‌های جهانی، افکار عمومی بین‌المللی و بسیاری رای‌دهندگان مستقل آمریکایی، تصویری متفاوت از ترامپ ارائه دهند. آنها ترامپ را به عنوان سیاستمداری معرفی کردند که تصمیماتش امنیت جهانی را تهدید می‌کند. جامعه جهانی با اتکا به این تحلیل‌ها و گزارش‌ها، رویکردی محتاطانه‌تر و دیپلماتیک‌تر در قبال بحران ایران اتخاذ کرد؛ موضع‌گیری تند رسانه‌های داخلی یک کشور نسبت به سیاست‌های دولت مرکزی، نشان‌دهنده عبور آن سیاست از مرزهای «عقلانیت راهبردی» است. در مورد ترامپ و ایران، دقیقاً چنین وضعیتی رخ داد. رسانه‌ها درباره سیاست‌های ترامپ هشدار دادند و عملکرد او را به چالش کشیدند. برخی از این هشدارها نادیده گرفته، برخی دیر شنیده و برخی نیز پایه‌گذار بازنگری‌هایی در افکار عمومی شد.

معرفی نامزدهای امی ۲۰۲۵

اسکورسبیزی و هریسون فورد در فهرست هستند

موفقیت را برای ایفای نقش یک روان درمانگر که خود به بیماری پارکینسون مبتلا است در بخش بازیگر مکمل مرد سریال‌های کمدی به دست آورده است.

در سال ۲۰۲۵، آکادمی تلویزیون در مجموع ۲۲۸ اثر در حوزه‌های درام، کمدی و

سریال‌های کوتاه یا کلچین را برای داوری دریافت کرد.

هفتاد و هفتمین دوره جوایز امی به میزبانی نایت بارگاتزه یکشنبه، ۱۴ سپتامبر

(۲۴ شهریور)، برگزار را از میان این فهرست اعلام خواهد کرد.